

10. СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ОСТРОШКИ

ВЕЛИКА ЈЕ ЉУБАВ,
БОЖЈА МИЛОСТ БИЛА,
ДА И НАМА ПОДА
СВЕТОГ ВАСИЛИЈА.

ДА НАМ РАНЕ ВИДА,
ТУГЕ, БОЛИ ЛИЈЕЧИ,
ДА СВАЧИЈЕ ЧУЈЕ
МОЛИТВЕНЕ РИЈЕЧИ.

ЉУДИ СА СВИХ СТРАНА
СВОМЕ СВЕЦУ ХРЛЕ,
СРБИ, ОД СВИХ ДРУГИХ,
У РЕДОВЕ ПРВЕ.

А ОСТРОШКЕ СТИЈЕНЕ
ПАМТЕ БРОЈНА ЧУДА
И ВЕЛИКУ ЉУБАВ,
СВЕТИТЕЉА МУДРА.

БЛАГОДАТ СЕ КОСНЕ
ТУ СВАЧИЈЕ ДУШЕ,
А ДЕМОНСКЕ ЗАМКЕ
ПАДАЈУ И РУШЕ.

КАД БОЛЕСТ ПРИЗОВЕ,
ЧОВЈЕК СЕ ОБРАТИ
И СВЕТОГА МОЛИ,
ДА МУ ЗДРАВЉЕ ВРАТИ.

И ТО ЗДРАВЉЕ ДУШЕ,
ВАЖНИЈЕ ОД ТИЈЕЛА,
ГДЈЕ СЕ СТРАСТИ ГУШЕ,
КАЈЕ ЗА НЕДЈЕЛА.

ТУ РАДОСТ СЕ БУДИ,
И ПЈЕСМА СЕ ОРИ,
И ДА БОЛЕСТ ТУ ЈЕ,
ТАД ТЕ МАЊЕ МОРИ.

И СНАГА СЕ ВРАТИ,
СУЗЕ ГРИЈЕХЕ СПЕРУ,
УТЈЕХА СЕ НАЂЕ,
АКО ИМАШ ВЈЕРУ.

СВЕ ОДИШЕ МИРОМ,
НЕБЕСКОМ ТИШИНОМ,
ИСПУЊАВА ДУШУ
НЕКАКВОМ МИЛИНОМ.

И ОПЕТ БИ ДОШ'О,
ИАКО ЈОШ ТУ СИ,
ДА ОСЈЕТИШ РАДОСТ,
КОЈА ВИЧЕ – ЖИВ СИ!

И ОПЕТ БИ ДОШ'О,
ИАКО ЈОШ ТУ СИ,
ДА ОСЈЕТИШ РАДОСТ,
КОЈА ВИЧЕ – ЖИВ СИ!